

Chotyměřáček

Ročník 28

Říjen 2020

ZDARMA

Před 110 lety byla do Chotyně zavedena elektřina z tepelné elektrárny v Andělské Hoře.

Před 130 lety byl u nás založen Sbor dobrovolných hasičů.

Volby

do krajského zastupitelstva

Počet osob zapsaných v seznamu voličů

794

Počet odevzdaných úředních obálek

351

Počet platných hlasů

346

Procento účasti ve volbách

44,2 %

	počet hlasů
Starostové pro Liberecký kraj	233
ANO 2011	57
Svoboda a přímá demokracie	13
Komunist. strana Čech a Moravy	8
Česká pirátská strana	6
Společně pro Liberecký kraj	6
Pro krajinu	6
Občanská demokratická strana	5
ČSSD	4
Trikolóra hnutí občanů	3
Demokratická strana zelených	
- Za práva zvířat	2
Změna pro lidi a krajinu	2
Rozumní – Petr Hannig	1

Velké díky vám všem, kteří jste volili Starostové pro Liberecký kraj. Beru to i jako svoji podporu a mnohem lépe se s takovou podporou pracuje. Ještě jednou moc děkuji.

Starostka

1. kolo voleb do senátu

Počet osob zapsaných v seznamu voličů

794

Počet odevzdaných úředních obálek

239

Počet platných hlasů

233

Procento účasti ve volbách

30,2 %

	Počet hlasů
Jiří Vosecký	138
Libor Křenek	17
Petr Skokan	15
Ing. Vít Vomáčka MBA	13
Ing. Miloš Tita	13
Petr Jeník	11
Jaroslav Křupala	11
JUDr. Jan Riedl	6
Mgr. et Mgr. Libor Šmejda	6
Jiří Štěrba	3

Mám velkou prosbu, přijďte, prosím, volit i v druhém kole voleb do senátu v pátek 9. 10. od 14 do 22 hodin a v sobotu 10. 10. od 8 do 14 hodin. Já v tomto 2. kole opět podpořím pana Jiřího Voseckého – znám ho a vím, že se na něho mohu spolehnout.

Starostka

Výstavu ovoce, zeleniny a květin a Jablkobraní jsme díky všem, kteří pomáhali, zvládli i za trvalého deště.

Letos nám nemohl svojí účastí na výstavě pomáhat soused Franta, měl zdravotní potíže. Přesto organizoval, zajišťoval a srdcem i duchem byl neustále s námi. Tisíceré díky

sousedě Franto, jsem moc ráda, že Vás máme a že si k sobě dovedete najít super lidi. A tím letos nejvíc super člověkem u výstavy byla paní Jarča Dlouhá, která nejen že spoustu věcí zajistila, ale vytvořila si tým úžasných lidí kolem sebe a vše perfektně zvládli. Aranžovali i krásné jiřiny, které nám dovezl ing. Jan Dvořák. Vystavili krásné exponáty, které dodalo dvacet vystavovatelů. Takže týme kolem paní Dlouhé, který tvoří Anička Holická, Jitka Bímová, Pavla Kuchtová, Dana Pilařová a samozřejmě její manžel Josef, moc vám všem děkuji za super zajištění výstavy. K výstavě ještě musím moc poděkovat škole za dodání krásných obrázků a doplňků a také velké díky našim hasičům za uvolnění garáže a zajištění občerstvení. Děkuji také pracovníkům obecního úřadu, kteří musí postavit stánky a stany, dodat sety, moštovat atd.

Jablkobraní – hlavní organizátor Jana Mitrová. Krásná drobná žena, která se stará o velkou rodinu a ještě dokáže zajistit super akci. Samozřejmě na to není sama, pomáhá jí Jitka Hübnerová a Míša Vančová a jejich rodiny. Dílničky a vše ostatní k jablkobraní jsme přesunuli do Domu s pečovatelskou službou, takže vše mohlo krásně probíhat. I někteří prodejci vydrželi venku a prodávali. Kolotoč a dřevěná taxi na vlastní pohon od pána od Kolína se dětem moc líbily. A pán měl úžasnou pomocnici ve vnučce paní A. Hejlkové Nely. Díky také Honzovi Polmovi, který mi pravidelně zajišťuje techniku a stará se o modelování. A samozřejmě velké díky i oběma kapelám Chotyňské 12° a Vltavínu, že i v tomto počasí krásně hrály.

Takže ještě jednou všem moc velké díky za krásnou akci, kterou jsme si nenechali zkazit počasím a jestli jsem někomu zapomněla poděkovat, tak se moc omlouvám. Finanční výsledek akce byl 4 020,- Kč, škola a školka dostaly každá polovinu.
starostka

Usnesení z veřejného zasedání zastupitelstva obce Chotyně konaného dne 22. září 2020

Obecní zastupitelstvo po projednání:

1. Bere na vědomí, že zasedání se zúčastnilo 14 členů zastupitelstva.

2. Schvaluje všemi hlasy prodej st.p.č. 1222, ostatní plocha o velikosti 201 m² a p.p.č. 265/2, trvalý travní porost o velikosti 27 m², obě v k.ú. Chotyně za částku 571,- Kč/m², celková částka 130 188,- Kč. *Tento prodej byl uskutečněn obálkovou metodou – byl zveřejněn záměr prodeje pozemků a kdo nabídne nejvyšší cenu, ten pozemky získá. Byly podány 4 nabídky.*

3. Schvaluje všemi hlasy bez připomínek hospodaření obce k 31. 8. 2020.
Hospodaření obce dále v Chotyňáčkovi.

4. Schvaluje všemi hlasy 2. rozpočtovou změnu na rok 2020:

Příjmy

Neinv. přijaté transf. ze stát. rozp.	+ 1 322 000,-
(47 000 – volby a 1 275 000 - kompenzační bonus)	
Ost. neinv.transf. ze stát. rozp.-VPP	+ 50 000,-
Kom. sl. a územní rozvoj	+ 100 000,-
Pož. ochrana – prodej st.vybavení	+ 32 997,-
Činnost místní správy	- 45 000,-
Celkem příjmy	+ 1 549 997,-

Výdaje

Silnice – údržba + opravy	+ 60 000,-
Čističky	+ 20 000,-
Bytové hospodářství	+ 200 000,-
Veřejné osvětlení	+ 120 000,-
Kom. služby a územní rozvoj	+ 70 000,-
Sběr a svoz komun. odpadů	+ 100 000,-
Pečovatelská služba	+ 10 000,-
Volby – kraj a senát	+ 47 000,-
Celkem výdaje	+ 627 000,-

Financování je minus 922 997,- Kč

5. Schvaluje všemi hlasy výjimku z minimálního počtu žáků pro školní rok 2020/2021.

6. Schvaluje všemi hlasy pořízení změny č. 3 územního plánu Chotyně.

7. Schvaluje všemi hlasy jako pořizovatele změny č. 3 územního plánu Chotyně Magistrát města Liberce, odbor územního plánování, oddělení úřadu územního plánování jako příslušný Úřad územního plánování pro ORP Liberec a požádat jej o pořízení změny č. 3 územního plánu Chotyně.

8. Schvaluje všemi hlasy Janu Mlejneckou, starostku obce, jako určeného zastupitele obce pro jednání s pořizovatelem ve věcech územního plánování.

9. Schvaluje všemi hlasy zveřejnit výzvu pro příjem návrhů na změnu územního plánu s termínem podání do 30. 11. 2020 a v souvislosti s tím, předání všech podaných návrhů na změnu územního plánu pořizovateli až po skončení termínu pro jejich příjem.

Důvodová zpráva

Obec Chotyně má platný územní plán od 30. 6. 2009 a účinný od 23. 7. 2009. Dne 15. 7. 2016 nabyla účinnosti 1. změna územního plánu Chotyně. Podle § 6 odst. (5) písm. a) zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (dále jen „stavební zákon“) zastupitelstvo obce rozhoduje v samostatné působnosti o pořízení změny územního plánu. V souvislosti se schválením pořízení změny územního plánu zastupitelstvo obce podle ustanovení § 6 odst. (6) písm. b) stavebního zákona schvaluje žádost, v rámci které požádá příslušný úřad územního plánování o pořízení změny územního plánu, kterým je Magistrát města Liberce.

Dále zastupitelstvo obce musí schválit určeného zastupitele ve smyslu stavebního zákona, který je určen pro jednání s pořizovatelem ve věcech územního plánování. Určený zastupitel spolupracuje s pořizovatelem, a to mimo jiné na návrhu zadání změny územního plánu, kde jsou stanoveny hlavní cíle a požadavky na zpracování návrhu změny územního plánu, tak i na vyhodnocení výsledků projednání návrhu změny územního plánu a rozhodnutí o námitkách a vyhodnocení připomínek uplatněných k návrhu změny územního plánu.

Podle ustanovení § 46 odst. (1) stavebního zákona se návrh na změnu územního plánu podává u obce, pro jejíž území se má změna územního plánu pořídit. S ohledem na schválení pořízení změny územního plánu je vhodné oslovit občany obce a majitelé nemovitostí v obci s možností podání návrhů na změnu územního plánu, aby se jim dala možnost uplatnit případný požadavek na změnu územního plánu a prověřit jej v rámci jejího pořízení. Je nutné upozornit, že uplatněním požadavku na změnu územního plánu automaticky nevzniká nárok na jeho vyhovění. Jestli mu bude vyhověno, se bude prověřovat v rámci pořízení změny územního plánu.

10. Schvaluje všemi hlasy smlouvu o smlouvě budoucí č. 4 a 5 na věčné břemeno ohledně výstavby 2 RD se společností LuRoInvest s.r.o.,

č. 4 bude na vodovodní přípojku a č. 5 pro kabelovou přípojku NN. Cena za VB bude jednotná – 1 000,- Kč bez DPH.

Oslavy Mikroregionu Hrádecko-Chrastavsko 2020

autor: Roman Sedláček datum zveřejnění:
18.9.2020 zdroj: www.hradek.eu

Páté Oslavy Mikroregionu Hrádecko-Chrastavsko letos proběhly v Hrádku nad Nisou, souběžně s místními

dožínkami .

Krásný den tak nabídl celou řadu akcí. Dopoledne patřilo sportu. Na Kristýně byl už ráno zahájen turnaj v plážovém volejbale a proběhl závod na inline bruslích, na hřišti před Základní školou Tomáše Garrigue Masaryka, podobně jako při ostatních sportovních disciplínách, změřili své síly účastníci z celého mikroregionu při rodinném čtyřboji. Chotyňští zástupci Zemanovic holky z Chotyně obsadily v tříčlenných družstev první místo a tým Votýpkovi obsadil páté místo. Oběma týmům děkuji za reprezentaci obce a blahopřeji k umístění.

Po poledni se program přesunul na Hasičskou louku. Hudební vystoupení na pódiu zahájila Celestýnka. Před dalšími účinkujícími, skupinou Mareks, plnící se hlediště pozdravili zástupci obcí mikroregionu, včetně místostarosty pořadajícího Města Hrádek nad Nisou pana Pavla Farského, předsedkyně mikroregionu a starostky obce Chotyně paní Jany Mlejnecké a senátora, starosty města Chrastava pana Michaela Canova.

Specificky dožínkovým vstupem bylo přibližně o hodinu později žehnání chlebu a úrodě i darům přírody, kterého se za asistence starosty Hrádku nad Nisou Josefa Horinky, hejtmana Libereckého kraje Martina Půty a předsedy představenstva Agra Chomunice Ing. Vladimíra Tichého ujala farářka Církve československé husitské a členka Rady

města Hrádku nad Nisou ThMgr. Hedvika Zimmermannová.

Na Hasičské louce běžel celé odpoledne také doprovodný program. Ve stáncích se prezentovaly jednotlivé obce mikroregionu, od poutače Agra Chomutice vonělo z grilu maso a na opačné straně prostranství byla k vidění moderní zemědělská technika i malá te látka. Agro připravilo také každoročně populární soutěž v pití mléka na čas. Obdiv si vysloužil stánek hrádeckých zahrádkářů plný barevných květů i vypěstovaných doborot. Před stanem se dokonce mlátilo obilí, což si s cepem vyzkoušel i starosta Hrádku s hejtmanem. Přítomní byli i chovatelé, drobní prodejci nebo zástupci spolku Lužické a Žitavské hory. Dětem byly určeny rukodělné dílničky v rámci dožínkového Ekodne.

Kulturní program vyvrcholil v podvečer vystoupením Tomáše Linky se skupinou Přímá linka a večerním koncertem nesmrtelných Rangers.

1000 Miles Adventure 2019

Michal Ozogán

Pokračování

Den 2. – Jak ze mě vedro vysálo všechnu sílu

Jako vždy jsme toho první den závodu moc nenaspal a vzbudil se už v pět. Honza Kopka si akorát objednával snídani a já marně zko ušel na tu půlhodinu ještě zabrat. Protože jsem ale nebyl patřičně unavený, vystrachal jsem se ze spacáku. Poprosil jsem o jeden pečený hermelín a mezitím si balil věci. Chtěl jsem vyrazit přesně v 6, ale přípravy se mi nějak protáhly. Bylo vidět, že pro úplné čelo jsem se nehodil. Každopádně o tom, že Míle jsou závod se vším všudy hovoří i komentář provozovatele chaty Tomáše, který komentoval ranní odjezd slovy: „to sú celko blázni! Ja som ich pozoroval, oni pretekali aj v tom, kto sa rýchlejšie zbalí!“ Abych dosáhl svého plánu deseti dní. Musel jsem dnes překonat noční zákaz, který

protíná Černý Váh. Podle itineráře jsem měl mít dostatečnou rezervu, ale každá ztracená minuta byla nebezpečná, jak se ostatně později ukázalo. Moje poskládané úseky navíc trpěly důležitým neduhem – nepočítaly s pauzami. Alespoň jsem měl motivaci moc se nezastavovat.

Do hlubokého slovenského lesa jsem vyrazil o půl sedmé.

Úhlavní nepřítel

Kodrcal jsem se po úzkých pěšinách a uvažoval, jak se porvu se slovenskými horami. Až na Hrešnou to je v podstatě po rovině a opravdová výzva začíná až pod Tatrami. Svými myšlenkami jsem zabloudil tak daleko, že jsem zabloudil i ve skutečnosti. Najednou mi to hlásilo, že jsem 700 metrů od trasy. A to jsem tu jel už potřetí! Ve sjezdu do Margecan jsem potkal německého závodníka, který zlomil 5 drátů a ohnul přehazovačku, když se mu dostal klacek do výpletu. Maličkost, náhoda, ale dokáže totálně zkažit závod. Mohl jsem mu jen poradit, ať dojde do příštího města pěšky a zajede si vlakem do servisu. Ale ten ztracený den by musel být hodně psychicky náročný. Klacky jsem považoval za své úhlavní nepřátele. Trochu mě překvapila novinka na trase. Margecanský tunel byl osvětlený! Já chci zpět tu černou díru, kterou jsem se prvně skoro bál projet.

Zatímco do Margecan se jede pod stromy, při výstupu na Krompach se koruny otevírají a dávají ochutnat, co nás bude očekávat odpoledne – nesnesitelné vedro. Pár lidí mě v kopcích předjelo, ale k srdci jsem si to nevzal. Však já je večer dojedu.

Na konci sjezdu do Slovinek mi vypovídaly službu ukazováčky a necitlivost se vkrádala i do dalších prstů. Stačilo ale na chvíli uvolnit křečovitě sevření brzd a všechno se vrátilo do normálu. Okolo Poráčského potoka mě jako vždy čekala osvěžující projížďka. O to horší byl výjezd, či spíše výšlap do samotného Poráče. Už mi došla voda a pramen nahoře byl mojí jedinou záchranou. Míjel jsem

Pavla Chuchmu, vypadal opravdu zničeně. Mít vodu, nabídl bych mu.

Inferno

Nahoře jsem doplnil tekutiny z pramene, který hlídalo hejno vos a v malém obchůdku se osvěžil nanukem. Čekala mě cesta do Spišské Nové Vsi pod bezmračnou oblohou. Slunce už ukázalo svoji sílu a výrazně zpomalilo můj postup. Navíc jsem zjistil, že jsem udělal chybu ve svém itineráři a na příštích 30 kilometrů jsem si vyhradil pouze jednu hodinu. Překonání zákazu na Černém Váhu se tím výrazně zkomplikovalo.

V Tepličce jsem doplnil zásoby a pořádně se najedl. Dal jsem si čtyři rohlíky s vlašákem a fakt body. Ještě jsem to zapil dvojkou smetany. Ve Spiši se mi zastavovat nechtělo, je to tam moc velké a měl bych strach o kolo. Čekali tam ale filmaři a chtěli natočit krátký rozhovor. A to opravdu není snadné. Na cokoliv, co řeknete, vám totiž Marek odpoví: „Znovu a celou větou.“ Dal jsem si alespoň kolu, když už jsem zastavoval...

Musel jsem před nimi vypadat zdeptaně, protože se mi nedařilo a vedro mě ničilo. To nejhorší ale mělo teprve přijít. Za Spiši se hodně jezdí po silnici a rozpálený asfalt mi teprve ukázal, co je to horko. Zoufale jsem se zastavil v hospodě, abych dobral vodu a nebyl si jistý jak dál.

To dáme!

Hned za zatáčkou jsem se potkal s Jardou Šolcem, což podstatně změnilo průběh závodu. Hecli jsme se, že ten zákaz přes Černý Váh prostě dáme. Věděl jsem, že je to možné, ale budeme muset máknout. Ve výjezdu okolo Křížové hory se do naší skupiny přidal Tomáš Novotný. Čas jsme měli dobrý, ale pořád jsem se bál slunce, které mohlo náš postup výrazně zpomalit. V horské chatě jsme nabrali vodu a kofolu. Cestou se k nám přidal ještě Lukáš Werner a přečerpávačku jsme dobývali ve čtyřech. Měli jsme obrovské štěstí na počasí. Na loukách, kde nám hrozila nejtěžší spalovačka, se najednou zatáhlo a my jeli pod mrakem. To nás zachránilo!

Těsně před zákazem jsme se museli rozhodnout, zda do toho jdeme. Podle mých propočtů nám to mělo vyjít tak akorát. Já se příliš nerozmýšlel a rovnou jel. Nemělo cenu otálet, protože neprojetí zákazu by nás strašně zdrželo. I kdybych měl dostat penalizaci, chtěl jsem to mít za sebou. Do nočního zákazu jsme se vydali všichni čtyři. Ještě při stoupání na Černý Váh se ozval hrom. Blížila se bouřka. To byla cena za zatážení. Nemělo ale cenu debatovat nad počasím. Možný byl pouze jediný cíl směr - dopředu. Střílení hromů v dálce nás rozhodně nezpomalilo. Byl jsem rád, že nás tam bylo víc, protože kdyby mě dostal blesk, můžou mě oživovat hned tři duše.

Pozor na medvěde!!!

Nakonec spadlo jen pár kapek a zvukové divadlo utichlo. Když jsme se vyškrabali na schody přečerpávačky, málem nás smetl silný vítr. Nebylo nač otálet a hned jsme se vrhli na sjezd do Královky Lehoty. V technickém terénu jsme zapnuli světla a noční zákaz projeli s pěti minutovou rezervou. To mi dodalo novou sílu. Bylo vidět, že sprchlo, ale asi to smetlo jen vedoucí skupinu. Nám ocasákům to vyšlo skvěle.

Lukáš nás opustil ještě před Lehotou, že má dost a další kilometry už nechce. Pokračovali jsme jen ve třech. Zastavili jsme se v místní putyce, kde jsem spořádal dva pytlíky brambůrků. Rozhodovali jsme se, kam až dojedeme. Původně jsem měl vyhlídnutou rozhlednu v Pavčině Lehotě. Tady pod Nízkými Tatrami je medvědů hodně, tak jsem z bezpečnostních důvodů preferoval něco krytého. Jedna rozhledna byla v Liptovském Jánu, což bylo v podstatě za rohem. Ještě než jsme vyjeli se zastavil v hospodě Indián. Zákaz nestihl o 10 minut, což je ještě v toleranci. Startovní pole se tím za námi uzavřelo. Odhadl bych, že to stihlo ne více než 26 závodníků.

Když jsme sjeli do Liptovského Hrádku, volal mi organizátor Libor, že někde před námi viděli medvěda. Šelma nešelma, museli jsme jet dál. A to na nás místní ještě volali:

„Pozor na medvěde.“ V kopci se od nás oddělil Tomáš, když obsadil jednomístný posed. Když už se zdálo, že další den je za námi a dostaneme se do postele (když už máme ten luxus jednou během Míli přespát doma) v rozumný čas, přichází zpráva od jednoho ze závodníků, že dle místního bači nám nocují závodníci v místech, kdy bývá spatřen pravidelně medvěd. Takže zahajujeme hledání kontaktů a volání ... Do toho druhý telefonát, tentokrát z podhůří Nízkých Tater. Strážce národního parku nám vyhnal závodníka z trasy na hlavní silnici s tím, že tam před chvílí viděl medvěda! A sakra, venku už se setmělo a dle trackerů tam míří cca 15 lidí! Takže musíme identifikovat ty, kteří už spí, pokusit se z trackerů zjistit, zda jsou v rámci možností v bezpečí (obydlené oblasti, kempy apod.) a volat těm, kteří se k medvědovi blíží. Naštěstí většina z nich už byla ve fázi hledání vhodného místa k noclehu, takže snad přečkají noc bez nečekané chlupaté návštěvy.

Už jen s Jardou jsem pokračoval na rozhlednu, z čehož se vyklubalo další velké dobrodružství. Cesta vedle strašným krpálem, snad největší kopkovina z celého závodu, a to ani nebyla na trase. Vůbec jsme nevěděli, jestli jdeme správně, protože rozhledna byla schovaná ve tmě. Jarda nakonec nechal kolo kolem a vyrazil na průzkum, aby oznámil, že tam opravdu je, jen vysoko.

Už ale nebyl čas ani chuť hledat něco jiného, tak jsme to dotlačili až nahoru. Do postele jsem si vynesl jídlo z kola a doufal, že medvědi neumí po schodech. I když byl výstup namáhavý, spaní to bylo luxusní. Na další den jsme si naplánovali budíček na čtvrtou.

Pokračování příště

Nový heliport ZZS LK v Liberci

Letecké posádky Zdravotnické záchranné služby Libereckého kraje už budou moci v Liberci na své domovské základně bez obav přistávat i po soumraku. Nový heliport, který slavnostně

vedl do provozu ředitel ZZS LK Luděk Kramář spolu s hejtmanem Martinem Půtou, jeho statutární náměstkyní pro resort ekonomiky, správy majetku a informatiky Jitkou Volfovou a náměstkem pro oblast zdravotnictví Přemyslem Sobotkou, je již osvětlený.

Právě osvětlení heliportu bylo podmínkou Úřadu pro civilní letectví, bez jejíhož splnění hrozilo omezení rozsahu denního letového provozu. A právě v Liberci byla poslední základna HEMS, která ji zatím nesplňovala. „Pokud bychom nový heliport nepostavili, reálně hrozilo omezení jeho provozu, vrtulník by se musel vracet vždy před soumrakem,“ vysvětlil Luděk Kramář. Doplnil, že letecká základna ZZS LK neprovozuje noční lety, ale pouze denní (tj. od svítání do soumraku - tento čas je v průběhu roku proměnlivý), nicméně pilot a posádka vrtulníku mnohdy nemohou odhadnout přesnou dobu návratu na základnu a neosvětlený heliport jim ho tedy komplikoval.

Práce na novém heliportu začaly v únoru letošního roku, jeho stavba skončila v srpnu. Jeho celková cena je 6,7 milionů korun a ZZS LK ji zaplatila z účelové dotace, kterou poskytl Liberecký kraj. Stavební část heliportu si vyžádala náklady 3 miliony korun, 3,4 milionu korun stály použité technologie a 300 tisíc ZZS LK zaplatila za projektovou dokumentaci.

Dobudovat je třeba ještě hasicí systém, který bude stát necelé tři miliony korun. Nový heliport vyrostl na pozemku, jenž původně patřil městu Liberec, díky rychlému a vstřícnému jednání zainteresovaných institucí se jej však velmi rychle podařilo vyměnit za jiný, který patřil Libereckému kraji. „Městu i kraji bych za tuto vstřícnost velmi rád poděkoval. Stejně jako Aeroklubu Liberec za dohodu o provozu na letišti,“ řekl Kramář.

„Zajištění dostupnosti zdravotní péče je naší prioritou, bez letecké záchranné služby by to nešlo. Jsme rádi, že naše záchranka disponuje skvělými posádkami, které se pravidelně cvičí a připravují tak, aby mohly pomáhat lidem i ve velmi těžkých a nepřístupných podmínkách,“ řekl hejtman Martin Půta. Ocenil i spolupráci s Horskou službou, jejíž zástupci záchranářům velmi často pomáhají.

Zvláštní vzpomínku při uvedení heliportu do provozu věnovali bývalému kolegovi, pilotu Michalu Benešovi, který loni tragicky zahynul. Právě on se podílel na prvních jednáních o novém heliportu a měl být jeho odborným garantem.

U příležitosti otevření nového heliportu záchranáři představili také nový vůz Škoda Octavia, který v rámci projektu ŠKODA AUTO POMÁHÁ v létě ZZS LK převzala od společnosti Škoda Auto, a.s. Vůz, který ZZS LK získala i díky tomu, že má certifikaci ISO 9001, je určen pro potřeby pracovníků Systému psychosociální intervenční služby (SPIS), kteří poskytují podporu zejména příbuzným, známým a svědkům nečekaných a náhlých událostí, při nichž dochází k náhlému poškození zdraví v důsledku nehody, náhlého onemocnění či úmrtí.

Michael Georgiev

Zima se blíží... Na cestu za pacienty jsme připraveni!

Cesta za pacienty někdy nebývá lehká a někdy ani nevede po silnici. Ať už se jedná o zraněné v terénu nebo o ty, kdo naši pomoc potřebují doma, zejména v zimních měsících je občas velmi obtížné dojet sanitou až k místu zásahu. Řidiči Zdravotnické záchranné služby Libereckého kraje proto pravidelně zdokonalují své znalosti a dovednosti, aby nejen cesta k pacientovi, ale i s ním do zdravotnického zařízení, byla co nejbezpečnější.

V září se proto většina řidičů ZZS LK vystřídala na praktickém školení v bývalém vojenském areálu v Ralsku. Pod vedením instruktorů z vlastních řad obnovili své znalosti, naučili se něco nového a vyzkoušeli si jízdu sanitou v opravdu těžkém terénu. Na cvičení, které ZZS LK pořádá již druhým rokem vlastními silami, se řidičů za zpřísněných bezpečnostních a hygienických podmínek (kvůli riziku nákazy covid) vystřídalo celkem 120. „První ročník cvičení řidičů ve vojenském prostoru Ralsko byl úspěšný a měli jsme na něj skvělou zpětnou vazbu od zaměstnanců. Letos jsme na něj navázali podobným scénářem, samozřejmě s drobnými úpravami. Stěžejní částí byly

stejně jako loni praktické jízdy v terénu, vzhledem k tomu, že hodně přšelo, byly místy opravdu výživné,“ řekl mluvčí Zdravotnické záchranné služby Libereckého kraje Michael Georgiev. „Soustředili jsme se na dohledávání pacienta v nepřístupném terénu – na místě bylo i mobilní operační středisko. V rámci teoretické výuky se řidiči věnovali rozboru dopravních nehod nebo pravidlům, která pro nás na silnicích platí v době, kdy je sanita ve výjezdu, a podobně,“ doplnil.

Záchranáři pravidelně trénují krizové brzdění, jízdu ve vysoké vodě, zvládnutí smyku či nácvik zvláštních krizových situací včetně překážek na silnici. „Díky podpoře Libereckého kraje a vojenských lesů se nám v Ralsku nabídl ideální výcvikový prostor pro to, aby si každý řidič mohl na vlastní kůži vyzkoušet jízdní vlastnosti vozu v terénu, který v Libereckém kraji může kdekoliv potkat. Protože u nás to není jen o městech a silnicích. Lokalit, kde jsou lidská obydlí, chaty, chalupy je všude dost a kolikrát je pro posádky opravdu náročné je dohledat, mnohdy je to právě o takovýchto cestách na hranici sjízdnosti,“ uvedl Georgiev.

Článek z Libereckého deníku ***Nádraží v Chotyni má šanci.*** ***Zatím nepadne.***

Jiří Louda

Prohlášení nádraží kulturní památkou zabránilo plánované demolici.

Secesní stavba v Chotyni začala coby železniční zastávka sloužit 1. prosince 1859. To je však dávná minulost, nádražní budova zde už léta nefunguje. Její vlastník, Správa železnic, se ji proto rozhodla zbourat. Proti tomu se ale postavili nadšenci snažící se o záchranu historické nádražní budovy.

Liberecký kraj proto podal na ministerstvo kultury žádost o zapsání nádraží na seznam kulturních památek, a uspěl.

Na záchranu nádraží v Chotyni dokonce vznikla začátkem letošního roku petice, po-

depsalo ji přes tisíc lidí. Nádraží situované na svahu nad obcí je oficiálně už jen zastávkou, personál odsud zmizel před čtvrt stoletím. „Nedávno jsem v Heřmanicích u Frýdlantu viděl nádraží, které stát nechtěl třicet roků převést obci Heřmanice, dokud skoro celé nespadlo, a měl jsem obavu, aby to v Chotyni nedopadlo podobně. Kladné rozhodnutí ministerstva považuji za skvělou zprávu, protože nádraží na kopečku k Chotyni prostě patří a zaslouží si lepší osud než demolici,“ řekl hejtman Martin Půta. Rozhodnutí ministerstva potěšilo i starostku Chotyně Janu Mlejneckou. Rádi by totiž v budově zřídili skautskou klubovnu. „Je to ideální řešení, které by ani nestálo moc peněz. Naši skauti potřebují pořádné zázemí, které dosud nemají. Věřím, že Správa železnic se o budovu dobře postará. Ze strany obce navíc stále platí to, co jsme vždy prohlášovali: že jsme ochotni kdykoli a s čímkoli pomoci,“ podotkla starostka.

Správa železnic dříve avizovala, že hodlá nádraží, které nebylo dlouhodobě obsazeno personálem, zbourat a nahradit přístřeškem. „Proti rozhodnutí ministerstva jsme podali v zákonné lhůtě rozklad a čekáme, jak to dopadne,“ okomentovala situaci mluvčí Správy železnic Nela Friebová. „Tvrzení, že je v rámci rekonstrukce nutno zbourat historicky cenný objekt, aby na stejném místě mohl být postaven pouze přístřešek pro cestující, je podle názoru ministerstva kultury neakceptovatelné, a to nejen z hlediska památkové péče, ale také z pohledu cestujících, kterým by takováto modernizace přinesla místo očekávaného zlepšení cestovního komfortu naopak jeho velké snížení,“ stojí v textu rozhodnutí ministerstva kultury.

Bez využití nezůstane

Námítka, že pokud bude nádražní budova opravena v původním stylu a prohlášena za kulturní památku, tak zůstane bez využití, je navíc podle názoru ministerstva neopodstatněná. A to právě vzhledem k velkému zájmu obce a kraje o její využití.

Na další kroky čeká i starostka Mlejnecká. „Uvidíme, jak ministerstvo rozhodne. Je před námi ještě řada jednání,“ dodala.

Pouštění osvětlených lodiček, které mělo být v sobotu 10. října, se odkládá na listopad. O termínu budete informováni.

Obec Chotyně ve spolupráci s TJ.Sokol Chotyně, skauty a hradem Grabštejn pořádá v pátek 30. října
LAMPIÓNOVÝ PRŮVOD NA HRAD GRABŠTEJN

Sraz v 17.30 hodin u sokolovny.
Nepůjdeme do hradu, ale pomalu obejdeme hrad a možná tam na nás vyskočí nějaká strašidla.
Občerstvení pro děti zajištěno i dospělí si budou moci něco zakoupit.
Prostě nějak to uděláme, abychom to nemuseli zrušit.

PŘIPOMENUTÍ

**Pomalů, ale jistě se nám blíží
VI. ročník velmi úspěšných**

CHOTYŇSKÝCH ADVENTNÍCH TRHŮ,

**které letos vychází na sobotu
28. listopadu.**

**Zájemci o prodejní místo se mohou
pomalu přihlašovat (pouze vlastní
výrobky) na mém čísle
603510417.**

**Už teď se moc těším. S pozdravem
Ditka**

Vydává Obecní úřad Chotyně, registrační číslo
MK ČR U 11 793.